

FESTIVAL
midis
MINIMES

ÉTÉ/ZOMER 2019

29.07

PROGRAMME DU JOUR
PROGRAMMA VAN DE DAG

Sergey Prokofiev

(1891-1953)

Danses extraites de "Roméo et Juliette", op. 64 /
Dansen uit 'Romeo and Julia', op. 64 (arr. G. Gruness)
Dance of the Knights
Dance of the Antilles Girls
Masks

—

Béla Bartók

(1881-1945)

Danses populaires roumaines / Romanian Folk Dances
Joc cu bâta (Allegro moderato)
Brăul (Allegro)
Pe loc (Moderato)
Buciumeana (Moderato)
Poarga romaneasca (Allegro)
Maruntel (L'istesso tempo)

—

Isaac Albéniz

(1860-1909)

Suite espagnola n°1 op. 47 / Suite espagnola nr.1 op. 47
3. *Sevilla*

—

Camille Saint-Saëns

(1835-1921)

Danse macabre, op. 40

—

Suren Zakaryan

(1957)

Humoresque
(Music mosaic on the Khachaturian's dances)

—

Henryk Wieniawski

(1835-1880)

Polonaise de concert n°1, op. 4 /
Polonaise de concert nr.1, op. 4

ART OF DUO

—

Hrayr Karapetyan

violon | violon

Hasmik Manukyan

piano

.....
PROCHAIN CONCERT
VOLGEND CONCERT

01.08

DUO BIZ'ART

Geoffrey Baptiste & André Roe /
piano 4 mains / piano vierhandig

—
Johannes Brahms

(1833-1897)

Danses hongroises / Hongaarse dansen

COMMENTAIRE

Composé en 1935, *Roméo et Juliette* marque chez Prokofiev le retour à un certain classicisme. Le ballet ne fut créé qu'en 1938 à Brno puis représenté en 1940 à Leningrad. En attendant, le compositeur avait tiré de sa musique de ballet plusieurs suites, exploitant la très grande richesse thématique de sa partition originale.

Peu de compositeurs ont consacré autant d'attention aux musiques populaires et à l'éducation musicale que Béla Bartók. La plus grande part de son inspiration trouve ses sources dans les mélodies ou les danses populaires, d'origine roumaine, hongroise, ruthène, serbe ou slovaque, que le compositeur nota, collectionna, transcrivit et incorpora dans sa propre musique tout au long de sa vie, avec une patience, une minutie et un respect remarquables. On distinguera donc, dans l'œuvre de Bartók, les pièces originales de celles qui sont plutôt des arrangements de musiques pré-existantes ; les six *Danses populaires roumaines* ressortissent clairement à cette seconde catégorie. Composées en 1915, elles ont ensuite été arrangées pour petit orchestre et publiées en 1918. D'une grande simplicité de ton, elles séduisent par leur concision, la transparence de leurs harmonies, leur limpidité.

La *Suite Espagnole* relève de la musique de salon, sans que ce qualificatif n'implique une nuance péjorative ; il s'agit de pièces destinées à être jouées dans le cadre feutré des demeures bourgeoises, à domicile plutôt qu'au concert. Elle fut d'emblée conçue par Albéniz comme une suite de huit pièces, mais quatre seulement furent écrites en 1886 ; les éditeurs puisèrent ultérieurement dans le reste de son abondante production pour remplir les blancs avec des morceaux plus tardifs et présenter une édition complète qui est en fait une manipulation posthume. Chaque pièce du recueil est consacrée à une région ou une ville espagnole (en 1886 l'Espagne s'étend encore jusqu'à Cuba) et associée le plus souvent à un rythme particulier, jota, séguedille, sévillane ou sérénade, issu de l'immense diversité de la musique de danse traditionnelle ibérique.

La *Danse Macabre* fut composée par Saint-Saëns en 1872 sur un poème d'Henri Cazalis d'après une légende médiévale tardive, évoquant, dans une atmosphère hallucinée, la danse de la Camarde avec des squelettes sortis pour un soir de leur tombe ; idéale pour célébrer Halloween ! L'œuvre fut d'abord conçue comme une mélodie pour baryton. Orchestrée quelques années plus tard, avec une partie de violon soliste remplaçant le chanteur, elle fut mal reçue, provoquant même la consternation de certains : l'utilisation de *Dies Irae* et la transformation de ce thème religieux dans le corps de l'œuvre choquaient le public conservateur de l'époque.

Suren Zakaryan est un pianiste et compositeur arménien dont la notoriété n'a pas encore atteint les sphères internationales. Certaines de ses compositions sont pourtant disponibles sur Youtube ; avis aux amateurs...

Né en Pologne et mort à Moscou, Henryk Wieniawski fut à Bruxelles le professeur d'Eugène Ysaÿe. Violoniste virtuose, il laisse une œuvre d'une difficulté technique assumée, encore beaucoup pratiquée dans les conservatoires. Sa *Polonaise de concert* est une page de jeunesse (1852) brillante et démonstrative.

Claude Jottrand

BIOGRAPHIE

Art of Duo

Hrayr Karapetyan a décroché de nombreuses distinctions lors de divers concours. Il a notamment remporté le concours international de violon Aram Khatchatourian et le concours organisé en marge du festival Alexander Spendiaryan en Arménie, en 2012, et a été en 2015 lauréat du concours Triomphe de l'Art à Bruxelles.

Il s'est déjà souvent produit en concert aux États-Unis, au Canada, en Europe, en Russie, notamment sur les scènes du Concertgebouw (Amsterdam), du Konzerthaus (Berlin), du Alte Oper (Francfort), du Victoria Hall (Genève), de Bozar et Flagey (Bruxelles), de la Salle Reine Elisabeth (Anvers).

Avec sa femme, la pianiste Hasmik Manukyan, il a créé en 2008 le duo Art of Duo. Il également fondé le festival Hayasa à Bruxelles en 2015.

Premier violon du Belgian Virtuosos Orchestra, de l'orchestre de jeunes turco-arménien, du Avetis Festival Orchestra et du Classical Concert Chamber Orchestra, il a également joué dans des productions de l'Orchestre national de Belgique et de l'Orchestre symphonique de la Monnaie.

Il est actuellement premier violon de l'orchestre de jeunes Frascati Symphonic et membre de l'Orchestre Philharmonique de Liège.

La pianiste arménienne **Hasmik Manukyan** a remporté en 2010 le troisième prix du concours d'accompagnement au piano Heghine Ter-Ghevondyan, et été en 2012 lauréate des concours de piano Arno Babajanyan et Emin Khatchatourian en Arménie. Une fois ses études au Conservatoire d'État de Erevan (Arménie), auprès de Suren Zakarian, achevées, elle est venue en Belgique étudier auprès d'Alan Weiss au Lemmensinstituut (Louvain), où elle a obtenu son master. Elle a par la suite effectué un postgraduat au Conservatoire de Bruxelles, avec Inge Spinette et Anne Op de Beeck.

Elle a fait ses débuts en compagnie d'un orchestre – l'orchestre de la radio de Erevan – dès l'âge de seize ans.

Hasmik Manukyan est une accompagnatrice très demandée lors des concours internationaux (par exemple le concours international de violon Arthur Grumiaux ; le Leonid Kogan International Competition for Young Violonists, etc.). Elle est également souvent invitée pour des concerts en Europe, au Canada, aux États-Unis, en Russie et en Arménie. Elle s'est produite dans la salle de concert Aram Khatchatourian à Erevan, à Flagey (Bruxelles), au Besedni dům de Brno, au Queen Elisabeth Concert Hall de Londres, etc.

Hrayr Karapetyan et **Hasmik Manukyan** jouent en duo depuis leurs études au Conservatoire d'État d'Arménie, et depuis 2008 sous l'appellation Art of Duo. Ils interprètent un vaste répertoire, allant du baroque à la musique contemporaine, et accordent un intérêt marqué aux œuvres rarement données de compositeurs des XXe et XXIe siècles. Leur duo se produit aussi avec Eduard Tadevosyan, Suren Zakarian, Susanna Yeritsyan, Gayane Hovhannisyanyan, Guy Braunstein, Chain Taub, Alan Weiss, Anne Op de Beeck, Eric Robberecht. Il a donné plus de 300 concerts dans le monde entier, et remporté divers prix lors de concours nationaux et internationaux.

Après un premier CD d'œuvres d'Edvard Grieg et d'Arno Babajanyan sorti en 2014, Art of Duo prépare un nouvel enregistrement, Ancienne et nouvelle Arménie, réunissant des pièces pour violon et piano des plus grands compositeurs arméniens classiques et contemporains. Enregistré dans la grande salle de concert du Conservatoire royal de Bruxelles, ce CD sortira à l'automne 2019.

COMMENTAAR

Met *Romeo en Julia*, dat hij in 1935 componeerde, keerde Prokofjev enigszins terug naar het classicisme. Het ballet werd pas in 1938 in Brno gecreëerd en vervolgens in 1940 in Leningrad voorgesteld. Intussen had de componist op basis van diezelfde balletmuziek al verschillende orkestsuites geschreven, waarbij hij gebruik maakte van de zeer grote thematische rijkdom van zijn oorspronkelijke partituur.

Weinig componisten hebben zoveel aandacht besteed aan volksmuziek en muziekeducatie als Béla Bartók. Hij putte zijn inspiratie vooral uit volkse melodieën en dansen van Roemeense, Hongaarse, Roetheense, Servische, of Slowaakse herkomst, die hij zijn hele leven lang met opmerkelijk veel geduld, nauwkeurigheid en respect noteerde, verzamelde, transcribeerde en in zijn eigen muziek verwerkte. In Bartóks oeuvre maken we dan ook een opdeling tussen originele composities en stukken die eerder bewerkingen zijn van bestaande muziek. De zes *Roemeense volksdansen* behoren duidelijk tot deze tweede categorie. Ze werden gecomponeerd in 1915, vervolgens gearrangeerd voor klein orkest en gepubliceerd in 1918. Met een grote eenvoud van toon verleiden ze door hun beknoptheid, de transparantie van hun harmonieën, hun helderheid.

De *Suite Española* behoort tot het genre van de salonmuziek, zonder dat deze kwalificatie een pejoratieve nuance impliceert: ze is bedoeld om te worden uitgevoerd in het pluchen kader van burgerwoningen, dus in huiselijke kring in plaats van op concerten. Albéniz had aanvankelijk een achtdelige suite voor ogen, maar schreef in 1886 uiteindelijk slechts vier delen. Uitgevers putten nadien uit de rest van zijn overvloedige oeuvre om de lege plekken op te vullen met werk van latere datum en aldus een volledige editie te presenteren, die in feite een postume manipulatie was. Elk deel van deze bundel is gewijd aan een Spaanse regio of stad (in 1886 strekte Spanje zich nog steeds uit tot in Cuba) en wordt meestal geassocieerd met een bepaald ritme, een jota, seguidilla, sevillana of serenade, afkomstig uit de enorme diversiteit aan traditionele Iberische dansmuziek.

De *Danse Macabre* werd door Saint-Saëns in 1872 gecomponeerd op een gedicht van Henri Cazalis naar een laatmiddeleeuwse legende. In een hallucinante sfeer wordt de dans van Magere Hein opgeroepen, met skeletten die voor een avondje uit hun graf zijn gehaald: ideaal om Halloween te vieren! Het werk werd in eerste instantie geschreven als een lied voor bariton. Enkele jaren later werd het georkestreed, waarbij een solo van de viool de plaats innam van de zanger. Het werk werd evenwel slecht onthaald en leidde bij sommige toehoorders zelfs tot ontsteltenis: het gebruik van het *Dies Irae* en de transformatie van dit religieuze thema in deze compositie bracht bij het toenmalige conservatieve publiek een schok teweeg.

Suren Zakaryan is een Armeense pianist en componist wiens naam nog niet tot de internationale muziekwereld is doorgedrongen. Een aantal van zijn composities zijn echter beschikbaar op YouTube; een geheimtip voor muzikliefhebbers...

Henry Wieniawski, geboren in Polen en overleden in Moskou, was Eugene Ysaÿe's leraar in Brussel. Deze virtuoze violist laat een oeuvre na met een hoge technische moeilijkheidsgraad, dat nog steeds op grote schaal in de conservatoria wordt gespeeld. Zijn *Polonaise de concert* is een briljante en demonstratieve compositie uit zijn jonge jaren (1852).

Claude Jottrand

Vertaling: Koen Van Caekenberghe

BIOGRAFIE

Art of Duo

Hrayr Karapetyan heeft reeds een behoorlijk aantal onderscheidingen behaald op diverse wedstrijden. Hij werd in 2015 laureaat van de "Triomphe de l'Art" muziekwedstrijd in Brussel en in 2012 de winnaar van de Internationale Aram Khachaturian vioolwedstrijd, alsook van de "Alexander Spendiaryan" festival - wedstrijd in Armenië.

Hij speelde reeds een groot aantal concerten in de USA, Canada, Europa, Rusland ... enz. en stond op de podia van het Concertgebouw (Amsterdam), het Konzerthaus (Berlijn), Alte Oper (Frankfurt), Victoria Hall (Geneve), Bozar en Flagey (Brussel), Koningin Elisabethzaal (Antwerp) ... enz.

Samen met zijn vrouw en pianiste Hasmik Manukyan richtte hij het duo Art of Duo op in 2008. In 2015 richtte hij ook in Brussel het Hayasa Music festival op.

Hij was concertmeester van het Belgian Virtuosos Orchestra, het Armeens-Turks jeugdorkest, het Avetis Festival Orchestra en het Classical Concert Chamber Orchestra. Verder speelde hij mee in producties van het Nationaal Orkest van België en het Symfonieorkest van De Munt.

Momenteel is hij de concertmeester van het jeugdorkest Frascati Symphonic en ook een lid van het Orchestre Philharmonique de Liege.

De Armeense pianist Hasmik Manukyan werd in 2012 laureaat van de Arno Babajanyan en Emin Khachaturian nationale piano-wedstrijden in Armenië. In 2010 kreeg ze de derde prijs in de wedstrijd Heghine Ter-Ghevondyan voor pianobegeleiding.

Nadat ze haar studies afrondde aan het Staatsconservatorium van Yerevan (Armenië) bij Suren Zakarian, bekwaamde zij zich in België bij Alan Weiss in het Lemmensinstituut (Leuven), waar ze haar Master Diploma behaalde. Later voltooide Hasmik haar postgraduate opleiding aan het Conservatorium van Brussel van Inge Spinette en Anne Op de Beeck.

Haar debuut met orkest deed zij reed op 16 jarige leeftijd met het Radio-orkest van Jerevan.

Hasmik Manukyan is een veelgevraagde begeleiderster voor verschillende internationale wedstrijden (bv. Arthur Grimaux internationale wedstrijd voor viool; Leonid Kogan international wedstrijd voor viool ..enz.) Zij is ook vaak uitgenodigd voor concerten in Europa, Canada, USA, Rusland en Armenië. Zij trad op in de Aram Khachaturian concert hall (Jerevan), in de Flagey concert hall (Brussel), in de Besedni dum concert hall (Brno), Queen Elisabeth concert hall (London) ...enz.

Hrayr Karapetyan en Hasmik Manukyan vormen sinds hun studies aan het Staatsconservatorium van Armenië een duo, een project dat ze vanaf 2008 onder de Art of Duo voorzetten. Als duo richten ze zich op een breed repertoire, van Barok tot hedendaagse muziek, met special aandacht voor werken van twintigste en eenentwintigste eeuwse componisten, die minder vaak worden uitgevoerd. Als duo warden Hrayr en Hasmik begeleid door mensen als Eduard Tadevosyan, Suren Zakarian, Susanna Yeritsyan, Gayane Hovhannisyanyan, Guy Braunstein, Chain Taub, Alan Weiss, Anne Op de Beeck, Eric Robberecht.

Als duo hebben ze gespeeld al meer dan 300 concerten over heel de wereld en vielen ze al in de prijzen van nationale en internationale wedstrijden.

In 2014 brachten ze hun eerste CD uit met werken van Edvard Grieg en Arno Babajanyan.

Momenteel werkt Art of Duo aan zijn tweede CD. Het project heet Oud en nieuw Armenië, waaronder stukken zijn geselecteerd voor viool & piano stukken van de meest gekende klassieke en hedendaagse Armeense componisten. De CD werd opgenomen in de grote concerthall van het Koninklijk Conservatorium van Brussel en zal worden uitgebracht in de herfst van 2019.

